

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA  
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Gž.345/04

Brčko, 09.08.2004. godine

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Mirze Jusufovića, kao predsjednika vijeća, te Josipe Lucić i Ruže Gligorević, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilaca C. Đ. i M. G., iz B., koje zastupa punomoćnik Š. D. iz B., protiv tuženog I. d.o.o. Brčko, kojeg zastupa Ž. M., radi poništenja ugovora, odlučujući o žalbi Š. D. protiv rješenja Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.146/04-I od 20.05.2004. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.08.2004. godine donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba Š. D. iz B. se ODBIJA i rješenje Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.146/04-I od 20.05.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.146/04-I od 20.05.2004. godine uskraćeno je Š. D. iz B., vlasniku Biroa za pravne poslove J., zastupanje tužitelja C. Đ. i M. G.

Protiv ovog rješenja žali se Š. D. zbog, kako navodi: "bitne povrede postupka, pogrešne primjene zakona i prekoračenja ovlasti". Ističe da je po struci pravnik, da se poslovima iz svoje struke bavi preko 30 godina i da ima odobrenje nadležnog državnog organa za obavljanje pravnih poslova, a da je nadripisarstvo krivično djelo i postoji ako se neko bavi pisanjem raznih pismena bez propisane stručne spreme i bez odobrenja za rad. Mišljenja je da uređujući sudija nema mandat i ovlasti da se poziva na Zakon RS i F BiH, već isključivo na Zakone Brčko Distrikta i kako nije utvrdio da se bavi nadripisarstvom, to je zloupotrebio ovlast nazvavši ga nadripisarom, pa traži od drugostepenog suda da zauzme stav da li je nadripisar.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ovaj sud je, nakon što je prvostepeno rješenje ispitao u granicama razloga istaknutih u žalbi (i u žalbenom postupku važi pravilo dispozicije stranaka sa svojim pravima) u smislu člana 292 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01 i 6/02) – u daljem tekstu: ZPP-a, a u vezi sa članom 308 ZPP-a i razloga predviđenih u članu 283 ZPP-a zbog kojih se rješenje, kao i presuda može pobijati, ocjenio da je prvostepeni sud pravilno odlučio kada je žalitelju uskratio zastupanje tužitelja u ovom parničnom postupku i za takvu odluku dao valjane pravne razloge koje i ovaj sud prihvata.

Prema tome, za odlučivanje o osnovanosti žalbe od odlučnog je značaja da li je prvostepeni sud počinio bitnu povredu postupka iz člana 284 stav 1 ZPP-a (relativnu koja je bila ili je mogla biti od uticaja na donošenje zakonitog i pravilnog rješenja) i iz stava 2 istog člana (apsolutnu) i da li je pogrešno primjenio materijalno

pravo prema odredbi člana 286 ZPP-a (dva su slučaja pogrešne primjene prava: subsumpciona ili interpretaciona greška).

Prvostepenim rješenjem žalitelju je uskraćeno zastupanje tužitelja na osnovu člana 39 ZPP-a, a nakon što je utvrđeno da se bavi pružanjem pravne pomoći u vidu dopunskog zanimanja i za nagradu, što ni sam žalitelj nije sporio, a niti je žalbom doveo u sumnju, nego je naprotiv istakao da ima propisanu stručnu spremu za obavljanje djelatnosti pružanja pravne pomoći i odobrenje nadležnog državnog organa, a priloženim uvjerenjem o poreznoj registraciji i da je porezni obveznik.

I ako je žalitelju rješenjem Općinske službe za komunalne poslove i poduzetništvo Općine G. broj 03/4-21-1658/03 od 12.06.2003. godine odobreno obavljanje djelatnosti pružanja pravne pomoći kao dopunskog zanimanja, žalitelju je uskraćeno pravo pružanja pravne pomoći i kao osnovne i kao dopunske djelatnosti za nagradu na području Distrikta kada je donesen Zakon o prestanku važenja Zakona o pružanju pravne pomoći ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 2/02) kojim zakonom je prestao da važi Zakon o pružanju pravne pomoći ("Službeni list SR BiH", broj 11/77) na području Brčko Distrikta BiH.

Dakle, ovlaštenje za pružanje pravne pomoći na području Distrikta, za sada, imaju Kancelarija za pružanje pravne pomoći prema Zakonu o kancelariji za pravnu pomoć, te advokati, advokatski pripravnici i stručni saradnici kako je to regulisano entitetskim Zakonima o advokaturi koji se prema Statutu Brčko Distrikta BiH primjenjuju kao propisi Distrikta, pa pružanje pravne pomoći za nagradu od lica izvan ovog kruga je neovlašćeno, bez obzira da li raspolaže potrebnom pravnom spremom i stručnošću (bitno je samo da nema formalno zakonsko ovlaštenje za pružanje pravne pomoći), odnosno pružanje pravne pomoći u vidu zanimanja bez zakonskog ovlaštenja i za nagradu je nadripiarstvo, a nadripiar je lice koje se neovlašćeno (neovlašćeno znači da ne ispunjava uslove po Zakonu o advokaturi i navedenim zakonima Distrikta) u vidu zanimanja i za nagradu bavi pružanjem pravne pomoći.

Nije sporno da se žalitelj u vidu zanimanja i za nagradu bavi pružanjem pravne pomoći (navedeno odobrenje za ovu djelatnost Općine G. plaća porez i ne negira da je nagrađen), a da nije Zakonom ovlašćen da se na području Distrikta bavi tim zanimanjem i kako sud po službenoj dužnosti pazi da li se kao punomoćnik pojavljuje lice koje se bavi nadripiarstvom cijeneći sve okolnosti koje mogu da ukažu na bavljenje tim poslom, a neovisno od postojanja presude za krivično djelo nadripiarstva, to je prvostepeni sud pravilno odlučio kada je žalitelju uskratio zastupanje na osnovu člana 39 ZPP-a, i pri tome je pravilno primjenio materijalno pravo.

Kako ne stoji ni jedan od razloga navedenih u žalbi i kako je već iz istih razloga žalitelju uskraćeno zastupanje i u predmetu Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.43/96-I, što je potvrdio i Apelacioni sud Brčko Distrikta BiH svojim rješenjem broj Gž.278/04 od 13.07.2004. godine, to je žalbu kao neosnovanu valjalo odbiti i prvostepeno rješenje potvrditi na osnovu člana 307 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,  
Mirza Jusufović